

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Táboře rozhodl předsedkyní senátu Mgr. Janou Provazníkovou jako samosoudkyní ve věci péče o nezl. D [redacted] L [redacted], nar. [redacted], a nezl. D [redacted] L [redacted], nar. [redacted], zast. opatrovníkem Městským úřadem v Táboře, dětí rodičů D [redacted] K [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted] [redacted], zast. JUDr. Pavlem Bredou, advokátem, AK Tábor, Palackého 357, a D [redacted] [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], [redacted], zast. Mgr. Radkou Korbelovou Dohnalovou, Ph.D., advokátkou, AK Tábor, Převrátilská 330, o *úpravu péče a výživy*,

t a k t o :

- I. Nezl. D [redacted] L [redacted], nar. [redacted], a nezl. D [redacted] L [redacted], nar. [redacted], se svěřuji do péče otce.
- II. Matka je povinna počínaje dnem právní moci tohoto rozsudku přispívat na výživu nezl. D [redacted] částkou 1.000 Kč měsíčně a na výživu nezl. D [redacted] částkou 800 Kč měsíčně, splatných vždy do každého 15. dne v měsíci předem k rukám otce.
- III. Matka je oprávněna stýkat se s nezl. D [redacted] L [redacted], nar. [redacted], a nezl. D [redacted] L [redacted], nar. [redacted], vždy každou středu od 12 hodin do čtvrtka do 8 hodin a každý lichý týden od pátku od 12 hodin do pondělí do 8 hodin s tím, že děti vyzvedne a po ukončení styku předá ve školním zařízení, které děti navštěvují, dále 4 kalendářní týdny o letních prázdninách s tím, že přesný termín styku sdělí otci

písemně vždy do každého 30. května v roce, dále od 25. prosince od 18 hodin do 2. ledna do 18 hodin, každý lichý rok o jarních prázdninách od pátku od 15 hodin do následující soboty do 18 hodin.

- IV. Otec je **povinen** děti ke styku připravit a v uvedenou dobu matce předat. Matka je **oprávněna** děti převzít a po ukončení styku předat v místě bydliště otce s výjimkou předávání a vracení dětí do školního zařízení.
- V. V době zvláštní úpravy styku o letních, vánočních a jarních prázdninách **neprobíhá** běžný styk o všedních dnech a víkendech.
- VI. Otec je **povinen** nahradit státu náklady řízení ve výši **11.433,50 Kč** do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku na účet Okresního soudu v Táboře.
- VII. Matka je **povinna** nahradit státu náklady řízení ve výši **5.717 Kč** do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku na účet Okresního soudu v Táboře.
- VIII. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Otec se svým návrhem podaným k soudu domáhal úpravy péče a výživy nezl. dětí s odůvodněním, že má zájem na výchově svých dětí, se kterými udržuje pravidelný kontakt, je schopen i za pomoci svojí rodiny zajistit veškeré potřeby dětí i stabilní rodinné zázemí a žádá, aby děti byly svěřeny do střídavé péče obou rodičů, a to v týdenních intervalech. Matka nesouhlasila s tím, aby děti byly svěřeny do střídavé péče rodičům. Navrhovala, aby byly svěřeny výhradně do její péče s tím, že otec se o děti nestaral, pravidelně se s nimi nestýkal, vedl souběžně vztah s jinou ženou, se kterou má další dítě. Na otce není spolehnutí, má problémy s alkoholem, je proľhaný, nevrací děti z kontaktu u otce podle domluvy mezi rodiči.

V provedeném dokazování bylo zjištěno z výpovědi otce, že společnou domácnost s matkou dětí ukončili v lednu 2015. Otec je svobodný, v současné době žije v družském poměru s I. S., která pracuje jako zástupce ředitele obchodního domu. Kromě D. a D. má otec další vyživovací povinnost k nezl. L. L., nar. , s jejíž matkou vede společnou domácnost. Otec pracuje jako barman ve směnném provozu, má vždy týden denní službu od 7 hodin ráno do 19 hodin večer, a pak má noční službu od 19 hodin večer do 7 hodin ráno. Když chodil z práce z noční směny, jel za dětmi, odvedl D. do školky a většinou se chodil vyspat do bytu svého otce Na Kopeček. Odpoledne děti ze školky vyzvedla matka nebo otec, většinou podle dohody. S D. tuto praxi praktikovali 3 nebo 4 roky, s D. asi třičtvrtě roku (je mladší). Otec měl výhrady k péči matky o děti s tím, že občas byly děti neupravené, neučesané a velmi často je dávala hlídat k babičkám. S dětmi se otec stýkal většinou u svého otce, občas děti bral ke své přítelkyni I., ale matce dětí tuto skutečnost nesděloval, neboť matka si to nepřála a dělala pak tzv. scény. Vyhržovala otcí, že se odstěhuje a děti už nikdy neuvidí. S kontaktem mezi

ním a dětmi nebyly nikdy žádné problémy, až poté, co se matka dozvěděla, že udržuje vztah se svojí současnou družkou a že k ní vodí děti.

Matka ve své výpovědi uvedla, že je svobodná, žije sama, nemá jinou vyživovací povinnost ani nevlastní žádný majetek vyšší hodnoty. Bydlí s dětmi v bytě o velikosti 3 + 1, kde hradí nájem kolem 8.000 Kč měsíčně. Zpočátku řízení byla na rodičovské dovolené, v průběhu řízení nastoupila na částečný úvazek do pracovního poměru a dále pobírala částečný invalidní důchod. Podle názoru matky společná domácnost rodičů trvala až do července roku 2015. Děti měla v péči matka, otec se s nimi obden stýkal. Matka nesouhlasila s tím, aby otec v jejím bytě přespával, protože byl jednou týdně opilý. Nezl. [redacted] se otce bála, schovávala se pod peřinu. Otec si brával syna ke svému otci, kde přespával. Když matka zjistila, že otec dětí není v bytě u svého otce, a že syn byl v bytě sám s dědou, neumožňovala tento kontakt. Jinak otec si děti od června 2015 bral pravidelně třeba na odpoledne, děti chodily k otci bez problémů. Jinak za trvání soužití rodičů otec přispíval na domácnost částkou 6.000 Kč měsíčně.

Mateřská škola Helsinská v Táboře na dotaz soudu ze dne 24. 8. 2015 sdělila, že nezl. D [redacted] navštěvoval ve školním roce 2014/2015 mateřskou školu, zůstává ve stejné třídě i v letošním školním roce z důvodu odkladu školní docházky. D [redacted] měl menší logopedické vady a byl doporučen odklad. Rodiče s mateřskou školou dobře spolupracují, o dítě jeví zájem a střídavě jej vodí do mateřské školy.

Kolizní opatrovník sdělil, že situace mezi rodiči je velice konfliktní, rodiče nejsou schopni společně komunikovat a domluvit se na zajištění svých dětí. Opatrovník se pokusil s rodiči na oddělení OSPOD domluvit základní pravidla, ale ohledně péče o děti ovšem dohoda mezi rodiči nebyla možná. V rámci provedeného sociálního šetření bylo zjištěno, že matka užívá s dětmi třípokojevý byt v panelovém domě, který je vybaven vším potřebným. Otec užívá rodinný dům v Táboře se zahradou. Ke kvalitě a hygieně obou bydlíšť rodičů nelze mýt žádné námitky. V době návštěvy u matky byly přítomny děti, které hned ztratily přirozený ostych, na požádání ukázaly oblíbené hračky.

Ze zpráv Policie ČR, Obvodní oddělení Tábor, vyplývá, že mezi rodiči dochází ke vzájemnému fyzickému a slovnímu napadání, a to i za přítomnosti jejich nezl. dětí. Toto napadání se odehrávalo v průběhu měsíce července 2015.

Ze záznamu jednání na OSPOD v Táboře ze dne 22. 7. 2015 bylo zjištěno, že rodiče nejsou schopni ani za pomoci opatrovníka uzavřít dohodu ohledně péče a kontaktu se svými dětmi.

Z výpovědi svědkyně B [redacted] L [redacted], otcovské babičky nezl. dětí, bylo zjištěno, že si brávala nezl. děti na hlídání na odpoledne, když děti odrostly a dosáhly věku roku, roku a půl, hlídala je třeba celý víkend. Někdy děti na hlídání přivezla matka, někdy otec, její syn. Ví o tom, že její syn měl děti výjimečně, protože chodil na noční směny a poté druhý den spal. S hlídáním dětí svědkyně vypomáhala v podstatě každý týden. Měla pocit, že pokud se matka dítě nevyspí, tak péči o ně nezvládá. Poslední dobou děti vůbec neviděla, protože matka nezl. dětí po ní chtěla, aby jí dosvědčila, že její syn je opilec a je nespolehlivý, s tím svědkyně nesouhlasila, proto od té doby kontakt s vnoučaty neměla. Domnívá se, že její syn by zvládl

péči o děti, rozhodně popírá, že by její syn svým dětem ubližoval. Neví ani nic o tom, že by její syn měl nějaké problémy s alkoholem, nikdy ho opilého neviděla.

Svědka M. I., otcovský dědeček nezl. dětí, uvedl, že si vnuka bral od doby, kdy dosáhl tří let věku, trávil s ním odpoledne, učil ho jezdit na kole, chodili se dívat na kůzlátka apod. Pro vnuče si chodil k jejich matce. Od léta roku 2015 si bere na hlídání už obě vnučata, jak D., tak D., protože jejich maminka se potřebuje vyspat. V této době se začal o děti starat i jeho syn, otec nezl. dětí. Otec dětí u svědka bydlel, v současné době bydlí asi u své přítelkyně. D. u dědy často přespával, nechtěl chodit zpátky k matce, protože má u dědy více hraček. Když byl otec dítěte doma, chodil vnuk spát nejdříve k tátovi, poté opět přišel za dědečkem. Nezl. D. u svědka ještě nespala, je malá. Vnučata byla u svědka skoro každý týden. Svědek ví o tom, že jeho syn pracuje jako barman, nedovede si představit, jak by se o děti staral. S vnučaty se i nadále stýká, D. u něj ale už 2 měsíce nespal. Svědek má pocit, že se táty bojí. Proč se tak stalo, nedokáže svědek posoudit.

V průběhu řízení rodiče na doporučení opatrovníka kontaktovali organizaci PorCeTa, která byla ochotna pomáhat setkávání dětí s otcem a i v komunikaci mezi samotnými rodiči. První asistované předávání dětí proběhlo 6. srpna 2015, kdy děti přišly s matkou za ruku, po chvíli se od matky pustily a hrály si v herně. Matka v přítomnosti dětí neustále slovně napadala otce, nereagovala na upozorňování, aby před dětmi neřešila vzájemné problémy s otcem dětí. Dále byl domluven termín společného setkání rodičů bez dětí. Po návštěvě v centru děti v klidu s otcem za ruku odešly a otec je večer vrátil matce včas. Další setkání s rodiči proběhlo 11. srpna 2015, byl domluven další termín setkání otce s nezl. dětmi, a to na 1. září. Matka sdělila centru, že děti prostřednictvím organizace předávat nebude, předá je sama otci u svého bydliště. Otec kontaktoval centrum PorCeTa, že kontakt s dětmi se nezdařil, neboť matka doma není, neotvírá. Další termín setkání byl proto domluven na 3. září v centru. Matka hned při příchodu upozorňuje na to, že děti s otcem nepůjdou, děti si jdou hrát do herny. Děti komunikují s pracovníci centra, matce to vadí, odpovídá za děti, nechce, aby samy něco řekly. Děti si hrají, otec si hraje s nimi, matka sedí na židličce s tím, že neodejde, protože to dětem slíbila a neustále slovně napadá otce. Další kontakty otce s dětmi se nezdařily. Psycholog centra v případech asistovaného předávání dětí uvádí, že děti reagovaly na otce přirozeně bez známek obav či nevole. Upozorňuje na to, že pravidelný a častý kontakt dětí s otcem je žádoucí vzhledem k věku dětí a potřeby upevnění vztahu dětí k otci.

Soud v průběhu řízení na základě návrhu otce svým usnesením ze dne 23. 9. 2015 č.j. 12 Nc 86/2015 – 57, které bylo usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích – pobočka Tábor ze dne 15. 10. 2015 č.j. 15 Co 248/2015 – 74, potvrzeno, vydal předběžné opatření ohledně kontaktu otce s nezl. dětmi tak, že otec je oprávněn stýkat se s oběma dětmi každý lichý týden od soboty od 9 hodin do neděle do 16 hodin a každý sudý týden ve středu od 14:30 hodin do 18 hodin. Ani po vydání tohoto předběžného opatření matka kontakt otce s nezl. dětmi neumožnila, přestala respektovat soudní rozhodnutí, a to i přesto, že usnesením ze dne 6. 1. 2016 č.j. 12 Nc 86/2015 – 126 byla uložena matce pokuta za to, že neumožnila kontakt otce s dětmi dne 10. 10. 2015, 14. 10. 2015, 24. 10. 2015, 28. 10. 2015, 21. 11. 2015 a 25. 11. 2015. Do usnesení o uložení pokuty matka podala odvolání, o kterém dosud nebylo rozhodnuto.

Soud dále provedl důkaz znaleckým posudkem, a to z oboru psychologie a psychiatrie. Znalci po vyšetření obou rodičů a nezl. D. ■■■■■ dospěli k závěru, že v osobnosti matky ani otce nejsou zaznamenány žádné rysy, které by vylučovaly nebo omezovaly jejich schopnost péče o nezletilé. Současný stav je nejvíce ovlivněn blokacemi matky, které se jeví ve vztahu k potřebám nezl. dětí jako kontraproduktivní. Ani z hlediska psychiatrického nejsou rodiče hendikepováni ve svých rodičovských funkcích, nebyla u nich shledána žádná duševní porucha. U rodičů není přítomen rozvinutý syndrom závislosti na psychotropních látkách a žádný z nich nenaplnuje kritéria pro poruchu osobnosti. Z provedených psychologických vyšetření se nedá stanovit, kdo má vhodnější předpoklady pro výchovu dětí. Předpoklady otce mají svou neměnnou hodnotu ve výchově dětí, stejně tak jako předpoklady matky, především ve své principiální různosti či odlišnosti. V tomto konkrétním případě znalci konstatují, že vhodnost působení a pozitivního vlivu na nezl. děti je stejná jak ze strany otce, tak ze strany matky a jako nejvhodnější formu výchovy navrhují střídavou péči rodičů o nezl. děti, neboť pestrost podnětů ze strany matky i otce je pro formování postojů nezl. dětí tím nejideálnějším prostředkem. Současná úroveň vztahů mezi rodiči je velmi ambivalentní, ze strany matky nezletilých se projevuje ve vztahu k otci zloba, nenávisť a touha po pomstě, tomu je ochotna podříditi potřeby svých dětí (resp. je upravit a ovlivnit). Silná míra emoční zainteresovanosti matky vypovídá o nedostatečném ztotožnění se s rozchodem a celkovým nepochopením reálných nastalých situacích. Otec má snahu o reálné uchopení situace, a to i za cenu narušení vlastních potřeb ve vztahu k potřebám dětí. Děti jsou velmi ovlivňovány především negativním postojem matky k otci dětí. Nezl. D. ■■■■■ je ovlivňován do té míry, že jeho vztah k otci může být snadno narušen. Dítě v tomto věku vnímá vztahy velice křehce bez konkrétního kotvení a jeho obrana proti ovlivnitelnosti je velmi slabá. Jinak vztah nezl. D. ■■■■■ je celkově pozitivně laděný jak k otci, tak k matce, avšak se zvýšeným množstvím negativních citů především přicházejících ze strany matky. Jeho vztah k otci je čistě pozitivní, avšak s velmi nízkou kvantitou, která je ve vztahu k potřebám nezletilého D. ■■■■■ negativně ovlivňována ze strany matky. I přes toto omezování nezletilý preferuje matku. Vztah nezl. D. ■■■■■ ke své sestře D. ■■■■■ je pozitivní a zdravě vyvážený vzhledem k věkovému i pohlavnímu rozdílu. Svoji polorodou sestru N. ■■■■■ D. ■■■■■ do významných vztahů nezahrnuje. Znalci nedoporučují v zájmu zdravého vývoje dětí oddělovat jejich výchovné prostředí. Potřeba sourozenecké spolupráce nejen v problémovém rodinném uspořádání je pro děti velmi prospěšná. D. ■■■■■ vzhledem ke svému věku zatím není schopen samostatného názoru, nejen pokud se týká jeho výchovy, ale ani realizaci vzájemných interakcí. Otázkou tedy není nerespektování přání dítěte, které není a nemůže být dosud dostatečně a jasně definováno vzhledem k věku samotného dítěte, ale k vytváření možností co nejširšího spektra k osvojování si a přijímání různých postojů bez neodůvodnitelné izolace od jednoho z rodičů. Znalci byli dále vyslechnuti, vysvětlili před soudem, jaké testové metody použili, upozornili na to, že se nezjistila žádná skutečnost, která by odůvodňovala to, že děti mají z otce strach a že se ho bojí, jak tvrdí matka dětí. Upozorňují na to, že dětem je v současné době ubližováno především tím, že jsou jim upírána jejich práva na styk s otcem. Matka se snaží stále manipulovat, z žádných testů se nezjistilo, že by nezl. D. ■■■■■ měl jakýkoliv negativní vztah ke svému otci. Naopak nezl. D. ■■■■■ k otci vysílá pozitivní reakce, které jsou ze strany otce pozitivně přijímány a vysílány zpět dítěti. Znalec z oboru psychologie upozorňuje na to, že ani ta skutečnost, že matka v současné době brání kontaktu obou dětí se svým otcem, jí nevylučuje jako vychovatele dětí a navrhuje, aby rodiče přistoupili k psychoterapii a zdůrazňuje, že pro děti by byla vzhledem k jejich věku nejlepší péče střídavá, aby děti mohly využívat výchovného prostředí jak matky, tak otce, neboť potřebují od obou rodičů podněty stejnou měrou. Znalec nedokáže do budoucna odhadnout, kam se vývoj vztahů mezi rodiči

posune. V současné situaci si děti přejí být v péči otce i matky. Navrhuje střídavou péči, tzv. na zkoušku, aby rodiče konečně pochopili, co je v zájmu dětí a v jejich zájmu jednali.

Soud se blíže zajímal osobností matky, kdy psycholog osobnost matky hodnotil jako osobnost se zvýšenými tělesnými obavami v souvislosti se suicidálním pokusem. Upozornil, že v těchto stavech se u matky projevují významné úzkostné poruchy projevující se sobectvím, narcistními, pesimistickými a cynickými výhledy k životu. Matce chybí dostatečný racionální vzhled, má sklony k podrážděnosti, nepřiměřeně reaguje na stres a vyhýbá se odpovědnosti za své reakce, má tendenci k agování, jde o psychicky nezralou osobnost, v prosazování svých zájmů až infantilní, v mezilidských vztazích povrchní a nezralou. Má sklony k extrémně špatným posudkům. V posudku bylo uvedeno, že matka ve stavu zloby může jednat nekontrolovatelně impulzivně až agresivně. Úzkostnou neurózu diagnostikovala též znalkyně z oboru psychiatrie. Matka své hodnoty a chování podřazuje svým představám nikoli potřebám dětí.

Znalkyně z oboru psychiatrie uvedla při své výpovědi, že sebevražedný pokus matky v období dospívání nemá žádný vliv na její výchovné kvality a vzhledem k tomu, že toto jednání bylo označeno jako zkratkovité, je běžné, že nenásleduje žádná psychiatrická léčba a ani případná psychiatrická léčba by neměla žádný vliv na závěry jejího znaleckého posudku. U otce žádné srovnatelné neurózy nezralosti osobnosti, sklony jednat agresivně, sklony k manipulaci, nebyly shledány. Ani u otce nebyla shledána závislost na alkoholu či psychotropních látkách, jak matka opakovaně tvrdí. Otec byl hodnocen jako osobnost v normě s tím, že v současné době je paralyzován konfliktem s matkou dětí.

Dále byly soudu předloženy další důkazy, jako lékařské zprávy, fotografie s poraněním dětí a podobně, kdy matka opakovaně upozorňuje na situaci, že otec se o děti nestaral. Pokud měl děti otec ve své péči, tak děti skončily s drobnými poraněními, např. spadly z kola, spálily se na sluníčku, apod. K tomuto soud poznamenává, že je běžné v útlém věku dětí, že děti jsou samy neopatrné, zkoušejí poznávat nové věci a i ze statistik vyplývá, že v nízkém věku děti dochází k velkému množství úrazu dětí, které podle názoru soudu nejsou ale způsobeny nedostatečnou péčí rodičů o děti, ale často se děti zraní při učení se novým věcem, např. jízdě na kole, na lyžích, apod. Děti jsou neopatrné, neumějí ještě koordinovat své pohyby a neuvědomí si samy nebezpečí, kterému jsou vystaveny, a v některých případech opravdu nelze po rodičích spravedlivě požadovat, aby byli neustále přítomni u svých dětí a zabránili různým zraněním apod.

Ze zprávy o příjmech rodičů bylo zjištěno, že otec je zaměstnán a dosahuje průměrného měsíčního příjmu 10 802 Kč. Matka je zaměstnána s průměrným měsíčním příjmem 5610 Kč a dále pobírá invalidní důchod ve výši 6.100 Kč. Dále jsou jí vypláceny příspěvky na bydlení a příspěvky na děti.

Podle ust. § 908 o.z., nežijí-li spolu rodiče nezletilého dítěte, které není plně svéprávné, a nedohodnou-li se o úpravě péče o takové dítě, rozhodne o ní i bez návrhu soud. V ostatním se ustanovení § 906 a 907 použijí obdobně.

Podle § 907 odst. 1 o.z., soud může svěřit dítě do péče jednoho z rodičů nebo do střídavé péče nebo do společné péče. Soud může dítě svěřit i do péče jiné osoby než rodiče,

je-li to potřebné v zájmu dítěte. Má-li být dítě svěřeno do společné péče, je třeba, aby s tím rodiče souhlasili.

Podle § 907 odst. 2 o.z. při rozhodování o svěřeni do péče soud rozhoduje tak, aby rozhodnutí odpovídalo zájmu dítěte. Soud přitom bere ohled na osobnost dítěte, zejména na jeho vlohy a schopnosti ve vztahu k vývojovým možnostem a životním poměrům rodičů, jakož i na citovou orientaci a zázemí dítěte, na výchovné schopnosti každého z rodičů, stávající a očekávanou stálost výchovného prostředí, v němž má dítě napříště žít, na citové vazby dítěte k jeho sourozencům, prarodičům, popřípadě dalším příbuzným i nepříbuzným osobám. Soud vezme vždy v úvahu, který z rodičů dosud o dítě řádně pečoval a řádně dbal o jeho citovou, rozumovou a mravní výchovu, jakož i to, u kterého z rodičů má dítě lepší předpoklady zdravého a úspěšného vývoje.

Podle § 907 odst. 3 o.z. soud při rozhodování o svěřeni dítěte do péče dbá rovněž na právo dítěte na péči obou rodičů a udržování pravidelného osobního styku s nimi a právo druhého rodiče, jemuž dítě nebude svěřeno, na pravidelnou informaci o dítěti, dále soud bere zřetel rovněž ke schopnosti rodiče dohodnout se na výchově dítěte s druhým rodičem.

Podle § 913 odst. 1 o.z. pro určení rozsahu výživného jsou rozhodné odůvodněné potřeby oprávněného a jeho majetkové poměry, jakož i schopnosti, možnosti a majetkové poměry povinného.

Podle § 888 o.z. dítě, které je v péči jen jednoho rodiče, má právo stýkat se s druhým rodičem v rozsahu, který je v zájmu dítěte, stejně jako tento rodič má právo stýkat se s dítětem, leda, že soud takový styk omezí nebo zakáže; soud může také určit podmínky styku, zejména místo, kde k němu má dojít, jakož i určit osoby, které se smějí, popřípadě nesmějí styku účastnit. Rodič, který má dítě v péči, je povinen dítě na styk s druhým rodičem řádně připravit, styk dítěte s druhým rodičem řádně umožnit a při výkonu práva osobního styku s dítětem v potřebném rozsahu s druhým rodičem spolupracovat.

Podle § 889 o.z. rodič, který má dítě v péči a druhý rodič, se musejí zdržet všeho, co narušuje vztah dítěte k oběma rodičům nebo co výchovu dítěte ztěžuje. Brání-li rodič, který má dítě v péči, bezdůvodně trvale či opakovaně druhému rodiči ve styku s dítětem, je takové chování důvodem pro nové rozhodnutí soudu o tom, který z rodičů má dítě ve své péči.

V provedeném dokazování bylo zjištěno, že rodiče nezletilých dětí D. a D. ukončili společné soužití, každý z rodičů ukončení společného soužití zařazuje do jiné časové osy. Otec uvedl leden 2015, matka červen 2015. Tato skutečnost však nemá žádný rozhodující vliv na rozhodnutí soudu, neboť je jisté, že rodiče spolu již nežijí a děti zůstaly ve faktické péči své matky. Až do doby podání návrhu k soudu ze strany otce na úpravu péče a výživy nezletilých dětí, což bylo 21. července 2015, byly děti ve faktické péči své matky, kde nebyly shledány žádné závady. Matka dětem zajišťovala veškeré jejich potřeby, o děti se řádně starala. Děti se dobře vyvíjely a měly umožněn pravidelný kontakt se svým otcem. Ještě při prvním jednání soudu matka ve své výpovědi uvedla, že děti chodí k otci rády, jsou tam spokojené. I ze svědeckých výpovědí prarodičů dětí ze strany otce vyplývá, že děti se pravidelně stýkaly s babičkou i s dědou, a že otec v rámci svých možností, neboť pracoval ve směnném provozu, se na výchově dětí také podílel. Až v průběhu soudního řízení matka začala bránit otci ve styku s nezletilými dětmi. Otec i přesto, že soud ve věci vydal předběžné

opatření, i přesto, že matce byla v rámci výkonu rozhodnutí uložena pořádková pokuta, nemá žádnou možnost s dětmi se kontaktovat. Děti viděl naposledy ve společnosti PorCeTa, která se rodičům snažila pomoci při předávání dětí. Rodiče podstoupili terapii v společnosti PorCeTa, navštívili Krizové centrum v Českých Budějovicích. Ze zpráv obou těchto organizací jednoznačně vyplývá, že matka kontakt dětí s otcem nepodporuje, neustále před dětmi otce napadá a styku všemožně brání. Soud si je samozřejmě vědom toho, že matka o děti řádně pečovala, ale na rozdíl od znalců z oboru psychologie se soud domnívá, že matka v současné době není vhodným vychovatelem svých nezl. dětí, neboť jim jednoznačně a bezdůvodně upírá právo na kontakt s otcem. Je to i osoba matky, která se odmítá jakkoliv domluvit ohledně výchovy nezl. dětí. Její tvrzení, že otec se dětem nevěnoval, že otec nadměrně požívá alkoholické nápoje, se v řízení neprokázalo. Naopak bylo prokázáno, že otec se s dětmi stýkal, v rámci svých možností se o ně staral a rozhodně není závislý na alkoholu či psychotropních látkách. Osobnost otce má všechny předpoklady pro výchovu dětí, na druhou stranu i osobnost matky dává možnost dětem řádně vychovávat, ale její současné chování, kdy negativně ovlivňuje děti proti svému otci, jí podle názoru soudu zcela znehodnotilo jako řádnou vychovatelku, a proto soudu rozhodl tak, že nezl. děti budou svěřeny do péče otce, který je schopen výchovu dětí zajistit, je schopen ustoupit i ze svých požadavků a preferuje před svými zájmy zájmy svých dětí. Bylo prokázáno, že matka dětmi manipuluje, děti vzhledem ke svému věku nejsou schopny se této manipulaci jakkoliv bránit a jejich osobnosti mohou být touto manipulací matky nenávratně poškozeny. Rodiče spolu nejsou schopni v současné době vůbec komunikovat, neboť matka tuto komunikaci naprosto neguje, otce pouze osočuje, slovně i fyzicky napadá, skoro při každém pokusu otce o kontakt svých dětí volá policii. Vulgárně napadá i všechny osoby zdržující se v okruhu otce dětí např. přítelkyně otce, jeho další dcera apod. Matka dokonce začala tvrdit, že nezl. děti nejsou otce. Dokonce k soudu podala žalobu na popření otcovství. Veškerá pomoc, která byla rodině poskytnuta prostřednictvím Krizového centra v Českých Budějovicích, společností PorCeTa v Táboře, se naprosto minula účinkem. Veškeré výzvy orgánu sociálně právní ochrany dětí k tomu, aby matka respektovala nejenom soudní rozhodnutí o úpravě styku otce s nezl. dětmi, ale i právo dětí na kontakt s otcem, zůstaly bez odezvy. Matka je v současné době naprosto neschopná respektovat právo dětí na péči obou rodičů, naprosto nerespektuje otce jako osobu nezbytnou pro zdravý vývoj dětí a podle názoru soudu nelze děti svěřit do střídavé péče těchto rodičů, neboť tato péče by v současné době nemohla probíhat v zájmu nezl. dětí. Ač otec souhlasil se svěřením dětí do střídavé péče obou rodičů a tuto výchovu sám navrhoval, jeví se soudu tento typ výchovy pro děti tohoto věku naprosto nevhodný především díky chování jejich matky. Za této situace soud proto svěřil děti do péče otce, neboť ten dává soudu záruku řádné výchovy nezl. dětí. Snaží se matku dětí respektovat, snaží se spolupracovat a bylo prokázáno znaleckými posudky, že děti mají pozitivní vztah k otci, stejně tak jako otec má pozitivní vztah ke svým dětem. Otec je schopen přizpůsobit svou pracovní dobu tak, aby mohl péči o děti zajistit. Děti jsou již předškolního věku, navštěvují mateřskou školu, kde v současné době bez problémů prospívají. Otec žije v družském poměru s partnerkou, se kterou má další nezl. dítě, které je polorodou sestrou D. [redacted] a D. [redacted] a bude moci proto docházet i k upevňování vztahů mezi těmito sourozenci. Soud proto nezl. děti svěřil do péče otce.

O výživném soud rozhodl tak, že počínaje dnem právní moci rozsudku matce uložil přispívat na výživu nezl. dětí částkou ve výši 1.000 Kč pro nezl. D. [redacted] a ve výši 800 Kč pro nezl. D. [redacted]. Soud zhodnotil potřeby dětí, které jsou naprosto běžné, děti jsou zdravé, mají potřeby odpovídající jejich věku, navštěvují mateřskou školu, nemají žádná zdravotní

omezení ani zvýšené náklady oproti svým vrstevníkům. Soud zhodnotil i výdělkové schopnosti a možnosti obou rodičů, které jsou v podstatě na stejné úrovni a současným výdělkovým možностям a schopnostem matky tyto částky odpovídají, neboť matka dosahuje příjmu kolem 5.000 Kč a dále je jí vyplácen částečný invalidní důchod ve výši 6.100 Kč měsíčně.

Vzhledem ke konfliktní situaci mezi rodiči, vzhledem k naprosté nemožnosti domluvit se společně na výchově dětí se soud domnívá, že je v zájmu dětí, aby byl upraven jejich styk s matkou, neboť matka není schopna žádné dohody mezi rodiči respektovat. Soud má pochybnost i o respektování soudního rozhodnutí, ale v zájmu dětí je, aby byla daná jasná pravidla, kdy může matka s nezl. dětmi udržovat styk. Soud si je vědom, že pro výchovu dětí je potřebný nejenom otec, ale i matka dětí, a proto, aby se předešlo dalším konfliktům mezi rodiči, soud upravil styk matky s nezl. dětmi vždy každou středu od 12 hodin do čtvrtka do 8 hodin a vždy každý lichý týden od pátku od 12 hodina do pondělí do 8 hodin s tím, že matka si vždy děti vyzvedne v mateřské školce, kam je po ukončení styku vrátí. Dále byl upraven matce poměrně široký styk v období letních prázdnin, vánočních svátků a jarních prázdnin, kdy si matka bude děti přebírat v místě bydliště otce, kam je po ukončení styku také vrátí. Tento rozsah styku, který soud určil, je podle názoru soudu vzhledem k věku dětí dostatečný, je velmi častý a matka jej může využít k tomu, aby na děti mohla výchovně působit, a je nutné, aby nedošlo k přetrhání vazeb mezi matkou a nezl. dětmi. K předávání dětí bude docházet převážně v mateřské školce, aby se předešlo konfliktům mezi rodiči. Matka by si měla uvědomit, že jenom matka, která si je vědoma, že pro zdravý vývoj dětí je nutné výchovné působení obou rodičů, bude dětem prospěšná. Soud opakovaně apeluje na matku, aby se začala řídit potřebami svých dětí, nikoli pouze svými.

Soud v souladu s ust. § 148 odst. 1 o.s.ř. rozhodl o náhradě nákladů, které stát platil, pokud u účastníků nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. Matce bylo přiznáno osvobození od soudních poplatků ve výši 50 %, otec o osvobození od soudních poplatků nepožádal. Ve věci byly vypracovány znalecké posudky, celkem znalečné činilo 27.867 Kč. Částka 5.000 Kč byla uhrazena ze záloh, které rodiče uhradili, a to otec ve výši 4.000 Kč, matka ve výši 1.000 Kč. Na znalečném tedy zbývá uhradit částku 22.867 Kč, otcí bylo proto určeno nahradit státu částku ve výši 11.433,50 Kč, matce, které bylo přiznáno osvobození od soudních poplatků ve výši 50 %, částku ve výši 5.717 Kč. Tyto náklady řízení uhradí rodiče soudu na příslušný účet s tím, že ve zbytku státu náhrada nákladů řízení nepřisluší.

Ohledně náhrady nákladů řízení mezi účastníky řízení soud rozhodl podle ustanovení § 23 z.s.ř. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení mohlo být zahájeno i bez návrhu a okolnosti případu přiznání náhrady nákladů řízení neodůvodňují.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného s tím, že schválil-li soud ve věcech péče o nezletilé rozsudkem dohodu rodičů, nejsou rodiče oprávněni podat odvolání do výroku, jímž byla dohoda schválena (§ 476 z.ř.s.).

Soud nařídí výkon rozhodnutí uložením pokuty proti tomu, kdo neplní dobrovolně soudní rozhodnutí nebo soudem schválenou dohodu o péči o nezl. dítě, popř. o úpravě styku s ním a nebo rozhodnutí o navrácení dítěte. Výkon rozhodnutí uložením pokuty lze nařídít opětovně, jen je-li to účelné. Výše jednotlivé pokuty nesmí přesahovat 50.000 Kč (§ 502 odst. 1 a odst. 2 věta první z.ř.s.).

Zůstane-li postup soudu podle § 502 a 503 bezvýsledný, nebo je-li po zahájení řízení z okolností případu zřejmé, že by tento postup zjevně nevedl ke splnění povinnosti, nařídí soud výkon rozhodnutí odnětím dítěte proti tomu, u koho podle rozhodnutí nebo dohody nemá být a jeho předání tomu, komu bylo podle rozhodnutí nebo dohody svěřeno nebo má být navráceno a nebo tomu komu rozhodnutí nebo dohoda přiznávají právo na styk s dítětem po omezenou dobu (§ 504 věta první z.ř.s.).

V Táboře dne 26. 2. 2016

Mgr. Jana Provazníková v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Tereza Krchová, DiS.

(K.ř.č. 1a - rozsudek)

Toto rozhodnutí nabylo ve výroku I. a II. právní moci dne 02.08.2016. Připojení doložky provedla Pavla Červená dne 04.08.2016.